

Op hotel in Heyst (anno 1899)

Wanneer ik in Heyst met de trein toekwam stonden een aantal "commissio-
naires" me reeds op te wachten, klaar met een karretje om bagage
en pakjes te dragen. Geen auto's want de hotels bevinden zich op
minder dan 100 meter van het station.

De hotelier ontvangt je met open armen. Goiedag Paternoster, en
Trofaes en Wayenburg en Baervoets en zovele anderen.

Bij de eerste stoomfluit van de trein zijn ze er, allemaal vol ver-
wachting, de hotelier zowel als de bode.

Bij de aankomst in het hotel staat alles netjes klaar. In de kamer
werden nette witte geruite gordijnstjes opgehangen, en in de vaas
een ruiker frisse bloemen. Voor de gewone hotelier is de komst van
de gasten een feest. De hotelier is trouwens ook zeer vertrouwelijk
met de gasten, met wie hij een persoonlijke relatie opbouwt.

Hij kent hun verlangens, hun zwakten...

Permanent opgewekt wedijvert de hotelier met zijn personeel om de
gunst van de gasten. iets wat me bij de heiste hotelier evenwel on-
gerust maakt is dat men bij de maaltijden niet genoeg aanvult.

De kelner meet de eetlust van de gast vooraf en laat deze genieten
van de keuken die eenvoudig en ook rijkelijk is.

's Morgens rond acht uur, na een zlaige nachtrust, brengt men de mo-
ka, discreet in een grote koffiekkan, met daarnaast goudgebakken pisto-
lets en garnalen.

Dat is het typische Heistse ontbijt in hotels en pensions. Geen luxe
maar het noodzakelijke.

Op de goede matrassen slaap ik van tien uur 's avonds tot acht uur
's morgens, of nog wat langer.

De lakens zijn meestal wat te kort, een klein foutje dat wellicht
komt van de Duitsers, waar men gewoon is om zijn "neus te snuiten
in een laken... en te slapen in een zakdoek".

Wat is het heerlijk in Heyst, vooral in de verlaten duinen bij het
opkomen van de zon. Dit moment van ochtenglören heb ik in geen en-
kele andere badplaats zó kunnen beleven.

's Morgans vroeg zie ik de zilverkleurige maan boven de zware toren
van Lisseweghe. Voor de hermetisch gesloten vensters van de villa
houden de zware kretonnen gordijnen (Zwiters katoen) voorzien van
grote tekeningen, het licht tegen.

In het stille laag water waden zich drie vissers door het water dat
tot aan de heupen komt.

De kabienen, gegroepeerd per kleur, staan netjes gelijnd beneden de
houten trappen.

Bij het ontwaken van de dag komt af en toe een robuuste kerel de
hotelprovisie afzetten ter hoogte van het keukenraam.

Rond zeven uur hoort men de zware laarzen van de straatveger op de
rode stenen, die de omgeving rond de kiosken en aubetten reinigt.

Af en toe rolt zich een kabien naar 't water, geduwd door felle jon-
ge meisjes met blote armen en benen, het haar naar achteren opgesto-
ken.

Ter hoogte van de spoorweg hoor ik de ezeldrijver roepen op zijn
beesten, die in galop naar beneden komen om zich netjes in de rij
te plaatsen.

Rond acht uur komen de leursters met garnalen, die aankloppen bij de dienstmeiden door het hotelraam van de sous-sol.

Oudere vissers gekleed met rood hemd, blauwe broek en bleke klompen, duwen een grote kiosk naar de plaats waar straks opgetreden zal worden.

Alles is nu klaar voor een nieuwe zonnige zomerse dag, terwijl de zon snel aan het rijzen gaat.

Heyst is wakker... Heyst ontbijt... Heyst Leeft !

De laatste morgenstonden worden nu gevuld met het geschreeuw van de kantenveters, in concert met het gedonder van de eerste trein uit Brugge die een nieuwe vlucht "vreemdelingen" aanvoert.

En terwijl de zee zwijgt, tokkelt in de verte een pianist.

Edgard Auguin (vrij vertaald door A. Desmidt)

*Aurora
bij
Sabam*

AURORA muziek groep Knokke-Heist werd op het einde van 1990 uitgenodigd bij Sabam-Brussel, samen met enkele bekende gasten zoals Willem Vermander, Nonkel Bob (TV-jeugdprogramma), Johan Verminnen, Nikole & Hugo, enz...

De Sabam prijs werd overhandigd aan de groep AURORA omwille van hun eigen gecomponeerd beste visserslied. 1e prijs behaald in het Festival voor het Vlaams Visserslied te Heist op 10 juni 1990.

Chantal Dejaeger, Danny Decoster en Karel Ackaert werden in de bloemetjes gezet samen met een woordje lof. Daarna werd er een glaasje gedronken en een hapje gesmuld. De groep AURORA blijft actief en zal dit jaar terug deelnemen aan het Festival van het Vlaams Visserslied.